

לזכרו

יאיר גרוס

---

6 במרץ 2001 - 27 בפברואר 2025

המרכז הממלכתי להנצחה
למורשת ולמחקרי מודיעין (ע"ד)

יאיר יהונתן גרוס ז"ל

בן לאה ועופרי פאול נפל ביום כ"ט בשבט תשפ"ה 27/02/2025

יאיר יהונתן ז"ל בנם של לאה ועופרי פאול, נולד ביום י"א באדר תשס"א, 6 במרץ 2001, וגדל בהוד השרון. יאיר שירת בצבא קבע בחיל המודיעין, במסירות ובאהבה גדולה למולדת, והקדיש את חייו לביטחון מדינת ישראל.

יאיר נפל בעת שירותו ביום כ"ט בשבט תשפ"ה, 27 בפברואר 2025, והוא בן 23 בלבד. הוא הובא למנוחות בחלקה הצבאית בבית העלמין בהוד השרון.

יאיר הותיר אחריו את הוריו לאה ועופרי פאול, אחיותיו דניאל ודור, אחייניו האהובים, ובת זוגו. יאיר היה בן אהוב, אח מסור, חבר נאמן ובן זוג רגיש ומכיל. דמותו החמה, החכמה והאצילית נחרתה בליבם של כל מי שהכירו. זכרו ממשיך ללוות את משפחתו, חבריו ועמיתיו ליחידה באהבה גדולה וגעגוע אינסופי.

יהי זכרו ברוך.

לאה, אימו של יאיר ספדה לו...

עוז נאסאש..

חילוס : אריק איינשטיין

באלו הילול וסקט עכסיו
באל אעאוע, אראות אהבק אונק
מה שעובר כי זה יותר מחילוס
יש באן הכל אבא אין אונק.

יאיר שלנו, אהוב ליבנו,

איך אפשר למצוא את המילים שיתארו אותך באמת? איך אפשר להיפרד ממך, כשהנוכחות שלך כל כך חזקה בתוכי, בתוכנו?

הקב"ה בוחן כליות ולב, הוא ידע בדיוק כמונו מי אתה נשמה טהורה, לב ענק ילד של אמת וערכים.

איך אפשר לעמוד כאן היום ולדבר עליך בלשון עבר? איך אפשר להיפרד ממך, מהחיוך שלך, מהנוכחות שלך, מהלב הגדול שלך?

אתה, שתמיד ידעת להיות שם – עבור המשפחה, עבור החברים, עבור כל מי שאהבת.

היית ילד שכלתני עמוק ורגיש שחי את חייו מתוך מחשבה מתוך חיבור פנימי מתוך נאמנות לדרכך.

היית ילד של ערכים, ילד של אמת, של עומק ושל כוונה. מחובר למשפחה, לרוח, לאמונה.

כל דבר שעשית היה מתוך כוונה. ראית את העולם בעיניים חכמות.

שוקל, בוחן, רציני, חושב קדימה, מתכנן, חוסך, חולם,

ובצד זה היית גם זה שיודע לצחוק, להשתובב, לשמח ולהצחיק.

לא ויתרת על החיים, לא ויתרת על החלומות שלך, הלב שלך היה מלא באהבה אין-סופית – אלינו, למשפחה שלך, לאחיותיך, ללביא, למיה ולנטע, לשחר שכל כך אהבת לחברים הקרובים ולכל מי שהיה חלק מעולמך.

היית שם עבור כולם, ברגישות, במסירות, בנחישות שקטה אך יציבה.

בילדותך, כעסת עליו שהכרתי אותך ללמוד שהפצתני כך לא להיכנע לקושי ולעשות את מירב המאמצים להתקדם ולהצליח חשבתי שמעצם המאמץ תיתרם ותמנף אותו להמשך דרכך מה שלא הבנתי שאתה פועל רק במרחבים בהם זיהית צדק איכות ומקצועיות.

כך גם בצבא פעלת במקום בו ידעת שאתה משמעותי. נתת את כל כולך במרחב הנכון במרחב המצמיח.

בימים אלה התבשרנו שנבחרת למצטיין יחידתי אם רק היית יודע כמה אתה מוערך. היה לך חשוב להיות

מקצועי, אחראי ולעשות טוב כי ככה גדלת והתחנכת כי אלה היו הסטנדרטים שלך כי הבנת את חשיבות

הדברים והיית שם כל כולך למרות הקושי.

אני זוכרת שב-7 באוקטובר התקשרת אליי להודיע שאתה חייב לחזור לבסיס מאז היום הנורא נתת את כל

כולך ימים ארוכים ושעות רבות של עשייה ותמיכה.

ידעתי שהתקופה מהווה עבורך מעמסה פיזית ורגשית אבל היית חדור מטרה מבין את ייעודך בתקופה

מאתגרת זו.

בחייך הקצרים הנחלת עבורנו דרך ... אנחנו גאים בך מאוד אתה מהווה עבור כולנו מודל להערצה לחוזק לחוסן ולדבקות במטרה.

וזו ההזדמנות להודות למפקדים שלך שליוו תמכו הצמיחו והאמינו

זכיתי להיות אמא שלך. לראות אותך גדל, מתבגר, חולם, מתכנן, פועל. תמיד עם מחשבה תחילה, תמיד

עם עיניים שרואות את התמונה הגדולה, תמיד עם לב שדואג, נותן, מכיל. היה בינינו חיבור עמוק, שיחות

ארוכות על החיים, על משמעות, על אמונה, על הדרך שלך בעולם. בשנתיים האחרונות הרגשתי שוב ושוב

שאתה המבוגר האחראי בבית, שאתה עמוד התווך שמחזיק, שמחזק.

אני מודה על כל רגע שהיית כאן. על הזכות להיות אמא שלך. על כל החיבוקים, השיחות, החיוכים, הרגעים

הקטנים של יחד. אתה לא באמת נפרד מאיתנו – אתה חי בתוכנו, בזיכרונות, באהבה שהשארתי, בכל מה

שהיית.

הלב כואב, מתגעגע אך גם מלא בגאווה ובתודה על שהיית שלי

נוח בשלום, ילד אהוב שלי. הלב שלי לעולם ימשיך לפעום עם האהבה שלך.

מתוך הספד של פאול עופרי, אביו של יאיר...

יאיר בני האהוב מכל,

איך אפשר להספיד מלאך בדמות אדם?

המתנה הכי גדולה שקיבלתי בחיי ביום שנולדת לי לאמא ולאחיותיך דניאל ודור.

בתאריך ה- 06.03.2001 בשעת צהריים הגחת לאוויר העולם, ילד יפה תואר עם חיוך שובה לב.

במרוצת השנים נתגלה אופייך המדהים, ילד עם חוכמת חיים מיוחדת במינה, עם חותם מיוחד במינו.

מושא להערצה וחשיבה בניתוח הדברים, המלצות בדרכי נועם בחיוך המופנם המבויש בחכמה ובאהבה.

מגיל צעיר התמודדת עם אתגרים רבים בגבורה ולא ויתרת במאום. חוגים, טיולים בארץ ובחו"ל, לימודים,

נגינה בסקסופון, אימוני כושר, חוויות משותפות שלנו החקוקות בליבי ונשמתי לעד,

שרות צבאי בהתנדבות וטירונות שהיית פטור והתעקשת בנחישות לעבור כחלק מהאחריות המסירות

בדרכך המיוחדת.

יאיר אהוב שלי בייחודיות שלך אתה ילד עם סטיילינג מיוחד, ביגוד, הנעלה, מסעדות, טיולים לחו"ל, שייט

ביאכטה עם המשפחה ועם חבריך, תערוכות רכבים שכה אהבת, בחירת רכב מתאים לצרכיך ואופייך.

בני יאיר שלי ילד שכל מי שנקרא בדרכך התאהב בך.

במשפחה, בגן, בביה"ס, בחברים איכותיים, בשיעורי תורה, בשרותך הצבאי ובחיים בכלל, הקרנת אור

לסביבתך, גילית מסירות ואחריות רבה במיוחד בתקופת המלחמה שהתישה אותך ובסופה גם הכניעה

אותך.

היית בן, אח, דוד, נכד לתפארת, ותישאר לנצח עטרת ראשנו.

יאיר אהוב שלי, היית לי למורה דרך מהיום שצמחת, ובאורך המיוחד היית לי לעוגן.

אמרתי לך בכל הזדמנות, צמחנו יחד. מנחם אותי שלמרות שקיבלתי אותך כמתנה הגדולה בחיי לזמן

קצוב, הצלחת להטביע חותם אדיר בעולם הזה.

היית ונשארת אור גדול - באהבה לסובבים אותך למשפחתך ולבת זוגתך, אהבה טהורה תמימה וענקית.

אני רוצה לשתף שבוע לפני האסון הנורא מכל, חלמתי שאני ואימך נמצאים איתך ועם שחר זוגתך מתחת

לחופה ביום חתונתכם.

ובמקום זאת, התכנסנו כאן לימי אבל נוראיים שלא ניתן להאמין, לעכל ולשאת את גודל האסון שפקד

אותנו.

אני מודה לך על 24 שנות חיים פחות שבוע של אושר שמחה גאוה ולאמר שאתה בן למופת לי לאימך

לאחיותיך לזוגתך שחר, דוד למופת ללביא למיה ולנטע, היית אהוב על כלבי המשפחה, פיטר ג'קי וג'וני

שכל כך אהבת, היית אהוד על שכניך שהמומים ודואבים את הבשורה המרה.

יאיר שלי אהוב שלי אני נשבע - אתה בליבי ובנשמתי לעד.

יהלום שלי, מלאך שלי, פרוס כנפיים ומלאכי שרת יכוונו אותך ליושב במרומים.

שמור עלינו מלמעלה.

שלך באבא כמו שנהגת לקרוא לי.

אהובי כמו שקראתי לך.

אוהב אותך ומתגעגע מאוד.

אתה כבר חסר.

מצדיע לך בן אהוב שלי.

רס"ל יאיר יהונתן הי"ד.

. . . .
. . . .
. . . .

דניאל, אחותו ספדה לו במלאת 30 למותו

.....

30 ... או ליתר דיוק 33 ימים מאז שנשבר לי הלב לרסיסים לתמיד.
חודש ימים מאז שנפרדנו ממך בטקס רשמי
בהם עברו יותר מדי דקות באיטיות.. יותר מדי דקות בהן כואב לי בכל הגוף -
כי האח הקטן שלי איננו.
ואף אחד לא מבין מה היית בשבילי.
אף אחד לא מבין כמה האבדן הזה נוראי. וגם אני עוד לא לגמרי מבינה איך חיים בלעדיך.
אבל מעכשיו ולתמיד יעוויר, אני אנסה להסביר ואספר לכולם שיש לי אח.. שהיה כמו שמש שהאירה לי את
היום מהרגע שנולד.
אח שלא ירד מהידיים שלי בתור תינוק וגם כשגדל קפץ בטבעיות על הגב שלי ושל דור ל"שק קמח" בלי
להתחשב בעובדה שהוא כבר גבוה וכבד מאיתנו בהרבה..
יש לי אח שבילה איתי שעות במטבח להכין שושי, ספגטי ועוגות ללא גלוטן.. שרק איתו הצלחתי להעביר את
הזמן הזה במטבח בכיף ובאהבה
יש לי אח שהוא איש שיחה כבר מגיל 3. אח שהיה משלים את המשפטים שלי ואני את שלו.. ולפעמים גם לא
היה צורך לדבר כששנינו קלטנו סיטואציה ופשוט התחלנו להתגלגל מצחוק כשאף אחד מסביב לא מבין מה
נסגר איתנו.. אוי והצחוק שלך...
זה אח עם הצחוק הכי מטורלל ומדבק שיש ואי אפשר להאשים אותי שחלק ממשימת חיי היתה להצחיק אותו
עד בכי..
אמשיך ואספר לכולם על אח קטן חנון וחמוד שהלך לחוג מבוכים ודרקונים, ניגן בקונסבטוריון על קרן יער
וקרא קומיקס
וכשקצת בגר מצא יותר עניין באופנה עילית מכוניות ומותגים.. וואו הסתלבטתי עליך המון על כל אלו, אבל
ייאמר לזכותך שתמיד קיבלת את זה ברוח טובה כשאתה לחלוטין בטוח בעצמך. ועכשיו אני חייבת להודות
שבעצם היית ילד סופר מגניב צבעוני ומיוחד.
אספר על אח שהאחיינים שלו תפסו חלק כל כך גדול בלב שלו וכמה שלא ניסו לאתגר את הסבלנות שלו-
תמיד הוא היה מנשק, מחבק, משחק איתם ביצירתיות ומצחיק אותם עד שכאבה כבר הבטן.. אח שיכולתי
לסמוך עליו שיציל אותי בכל שעה עם סינג'ורים כמו לצאת עם הכלב או לעשות בייביסיטר גם אם זה היה על
חשבון תכניות שקבע..
יש לי אח שנלחם להתגייס לצבא ולתת מעצמו למדינה. אח שהתנדב גם לקבע ונתן את כל כולו ואף הרבה
מעבר מיכולותיו בזמן המלחמה. ששם את עצמו ואת בריאותו הרבה אחרי המשימות שנדרש לבצע למען
בטחוננו.
...יש לי אח קטן שרק מאז השבעה הבנתי שהיה איש ענק ואהוב הרבה יותר ממה שדמיינתי. ושהוא לא רק
האהוב הקטן שלי..
אח שאני גאה לומר שהוא שלי.
מאמוש אני אוהבת אותך ומקווה שיום אחד, הלואי שבקרוב, נצליח לשמר את האור שהענקת לנו במשך
כמעט 24 שנים. שהחושך הגדול הזה יצליח להתפוגג קצת והניצוץ שלך ילווה אותנו ויעזור לנו להמשיך פה...
תעזור לנו להמשיך פה.."

איך כותבים אדם / נעים חורב

.....

מי שלא הכיר אותך, הפסיד.
מה אפשר כבר להגיד
כדי לתאר אותך
כדי לפאר אותך
הכול בסוף זה סתם מילים
הכול זה הבל הבלים.

איך סוחטים את האוקיינוס
לטיפה אחת קטנה
איך משאירים אותך
צעיר שנה אחרי שנה
איך לא נופלים לקלישאות,
לנאומים מנומסים -
מה לך ולדמעות?
מה לך ולטקסים?

איך אפשר עוד להסביר
או לצמצם אותך לשיר
לרשימת תכונות קצרה
השפה כל כך צרה
איך לוכדים עכשיו עולם?
איך בכלל כותבים אדם?

מי שלא הכיר אותך, הפסיד.
איך אפשר כבר להספיד
אם אתה עדיין חי בתוך תוכי, בחדרי
מסתכל עלי אי-שמה
וצוחק על כל הדרמה.

עכשיו אתה מותר
לזיכרוננו של כל אדם
ואולי זה מיותר
לכתוב אותך בדם
השכחה
היא הדבר היחיד
שמפחיד.
מי שלא הכיר אותך, הפסיד.

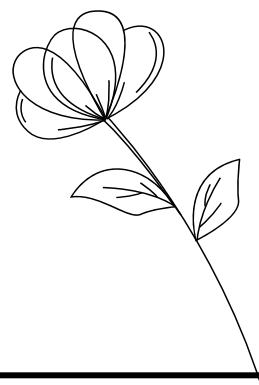
דור, אחותו של יאיר כותבת לו....

.....

יאיר שלי, בחרתי לא להספיד ברבים... איך אפשר באמת להספיד בכלל ילד?
מתי הספקת להפוך את היוצרות ולשנות את טבעו של עולם?
יאיר שלי, כל יום מחדש היית הדאגה שלי, הגאווה שלי,
המושא להערצה שלי שסירבתי לתת לך לראות את הקושי והכאב ורק רציתי שתהייה גבר עצמאי
ומוצלח כפי שגדלת להיות.
סליחה אח שלי,
סליחה שאחרי שפינית לעצמך מדף בארון שלי בדירה התקשרתי לאמא שתיקח אותך בחזרה,
סליחה שבשנה האחרונה צעקתי עליך בבכי שאני רוצה שתבוא יותר שזה לא פייר שאתה משרת
לידי, מגיע לשיעורי תורה ולשחר לידי ולא נכנס אליי ושמיה מתגעגעת ולא אכפת לך, ושבוע אח"כ
התייצבת אצלי
סליחה שלא הבנתי עד כמה זה קשה לך....
סליחה שהייתי בעיקר בזמנים הקשים ולא זכינו לחוות עוד כמה חוויות מהחיים.
סליחה שכעסתי עליך שלא יצאת מהמסעדה עם שחר בשביל הכלב שלך ושזה גם צריך להיות
הנטל עליי.
אני רוצה לומר לך מה שלא אמרתי מספיק, אתה כל העולם שלי והוא התמוטט עם לכתך,
אתה המושא להערצה שלי על הנחישות, ההתמדה והדבקות במטרה מרכישות נעליים מהממות
ועד הגיוס לצה"ל.
לא משנה כמה אמרתי לך להתחיל את החיים וללמוד ולהתפתח אתה בחרת לתרום את חלקך
למדינה.
יאיר שלי,
מי ישלח לי סרטונים מצחיקים באינסטגרם עכשיו? מי יפיל לי את הלב בכל פעם שמשוהו ישתבש
ואז גם יצחק איתי עד דמעות שהכל בסדר? מי ישתלט לי על כל בית שאגור בו?

יש לי חור בלב בצורה שלך
אני אוהבת אותך יותר מאת החיים עצמם

שחר, בת זוגו של יאיר ספדה לו...

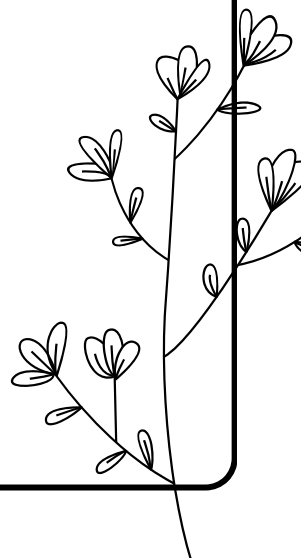
.....

יאיר שלי, בייבי שלי, אהוב שלי כל העולם שלי, בעלי לעתיד, תודה!
תודה שלימדת אותי מהי אהבה אמיתית, תודה שאהבת אותי, שהיית פה בשבילי בשבילי גם
בשביל השטויות הקטנות שלי, שהצחקת אותי, שדאגת לי!
אני רוצה לבקש סליחה. סליחה שהכעסתי, סליחה שלא הקשבתי, סליחה שלא הייתי פה גם
כשאמרת שכואב לך, סליחה שלא שמרתי עלייך מספיק, על הכל! סליחה!
הלב שלי שבור מאז יום חמישי, אני לא אשכח לנצח את השיחה מאמא שלך ... "שחר בואי" –
מיד כבר ידעתי, חצי שלי, אהוב שלי. עכשיו אתה נמצא עם המלאכים במקום ששמור רק לאנשים
מיוחדים!

אתה הגבר הכי מושלם בעולם! עם הלב הכי טוב וגדול שקיים, תמיד דואג לכולם לפני עצמו, תמיד
שמח, אין אחד שלא אוהב אותך!
קנית לנו לגו ורדים שהספקנו להרכיב יחד לכבוד יום האהבה ואמרת "שהאהבה שלנו תחזיק לנצח
כמו הפרחים", עכשיו באמת לנצח מלאך שלי!
דיברנו על עתיד, על בית וחתונה, מי חשב שאקבור אותך לפני הכל...

שנה אחת עם הרבה חוויות וזיכרונות, זה לא כמות הזמן זה מה שעברנו, האהבה שלנו לא נמדדת
בזמן, תמיד ידענו שזה לנצח, כבר מהרגע הראשון. למדנו והתבגרנו יחד.
כשסיימתי את העבודה הקודמת שלי אמרת לי "שבורא עולם לא נותן צרות למי שלא יכול
להתמודד איתם" – ביקשת שאזכור את זה תמיד, זה תקף גם עכשיו? אני יכולה? להיפרד ממך?
למרות שכעסת כשרק הזכרתי את המילה הזו... איך ממשיכים בלעדייך?

תשמור על כולנו!
על אמא שלך, על דניאל, דור, האחיינים המתוקים שלך, לביא, מיה, נטע ועליי.
אני אוהבת אותך מלך שלי!

מפקדו, סא"ל א', כתב ליאיר...

יאיר, כשמך כך אתה- הארת לנו את היום. במפגש בבוקר, בדרך למשרד, בישיבה משותפת או בקפה של אמצע היום..

תמיד החיוך הביישני, התמים, החכם, עם העיניים הטובות שלך - נתנו תחושה שהכל יהיה בסדר.

התחלת את דרכך כחייל סדיר ביחידה 81, היחידה הטכנולוגית של מערך המבצעים המיוחדים. בלטת מאוד לאורך כל הדרך, ולאחר מאמצים גדולים מאוד בהיותך מתנדב, לשמחתנו נשאר איתנו בקבע והצטרפת למשפחת המפקדים בענף.

כמו ההתעקשות שלך להתנדב ולתרום, כמו הרצון העז להשאר בקבע בתפקיד משמעותי למרות האתגרים, כך גם לאורך המלחמה הקשה בתולדות ישראל - בחרת לעמוד איתן, לקחת חלק משמעותי לאור הערכים שספגת בבית.

בתפקידך היית שותף משמעותי לעשייה מבצעית ענפה שבזכותה הימים של כולנו היו מלאי תקווה, והלילות שקטים יותר. מלא בצניעות וענווה, מלא באמונה בצדקת הדרך - כך פעלת תמיד בשקט המאפיין אותך.

לאור זאת, בזכות גדולה, לפני מספר ימים סוכמת למצטיין מפקד היחידה ליום העצמאות הקרוב. אין ראוי ממך! כרגע אמנם אני מדבר בקולי אך לא בשמי בלבד. מדבר בשם 100 אנשי הענף, עבורם אתה בן משפחה. בשם אלפי אנשי היחידה והמערך עבורם היית עוגן מקצועי, בשם צה"ל ובשם עם ישראל כולו.

"מי שנתן מעצמו ללא תנאי, הביא לעולם שקט פנימי ואור אמיתי, הוא הלך, אך רוחו נותרת להאיר לנו את הדרך".

נוח על משכבך בשלום יאיר היקר,
תהיה נשמתך צרורה בצרור החיים,
אתה תחיה בלבנו לעד.

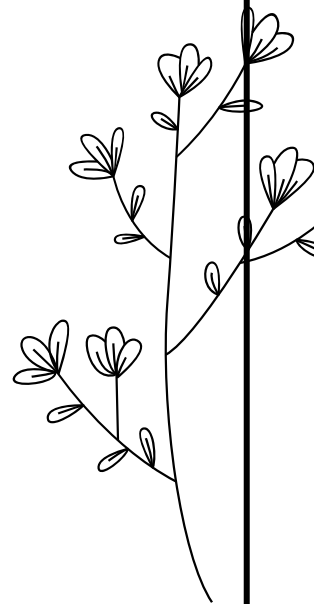
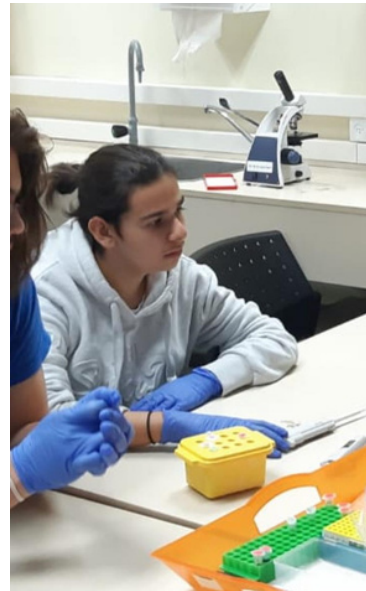

מתוך טקס הענקת הצטיינות מפקד היחידה, טקס בו יאיר לא זכה להשתתף..

על יאיר כתלמיד.....

.....

יאיר גדל והתחנך במערכת החינוך בהוד השרון.
למד בביהס רבין בחט"ב השחר ובתיכון הדרים בין השנים 2017-2019.
הוא הרחיב לימודי ביולוגיה וספרות, ואהב לספר למשפחתו על הדברים החדשים שלמד
על חוויות מהמעבדה, מעבודת הביוטופ, ועל יצירות ספרותיות שנגעו בו.
הוא היה קשור במיוחד למחנכת שלו, גילה שהין, שאותה העריך ואהב מאוד.
גם כתלמיד צעיר הייתה ליאיר תמיד ביקורת חכמה ובוגרת על המערכת הבית ספרית,
אך לצד זאת הוא ידע להוקיר ולהעריך חברים טובים ומורים איכותיים שהיו חלק משמעותי
מעולמו.
כזו היתה יסמין נדלר המורה לביולוגיה אותה העריך על המסירות ועל הדאגה והתמיכה הגדולה.
בזמן שירותו בקבע, החל יאיר בלימודי הנדסת תעשייה וניהול במסגרת הצבא -
לימודים שחלם להשלים, אך לא זכה לכך.....

זואי, קורן ודני, חבריו מספרים...

זה לא פייר שלקחו לנו אותך. למדנו ממך כל כך הרבה, ואנחנו ממשיכים ללמוד ממך עד עכשיו. אתה, קורן ודני הפכתם לאחים שלעולם לא היה לי. נתת לי גב לא משנה במה, הקשבת לחפירות שלי שנים (אני הבן אדם הכי חופר שיש). צחקנו כל כך הרבה יחד, עברתי איתך באמת הכול. יש לנו קשר מיוחד שאין לי איך לתאר במילים. אני לא יודעת מה יהיה עם העתיד, ואני מקווה שתדאג לנו מלמעלה, כי אני לא יודעת איך נסתדר בלעדייך, ואיך נצא מזה. כרגע אנחנו עם לב מרוסק.

אתה תמיד היית עם חיוך שלא יורד מהפנים, הכי חיובי שיש, ותמיד מכניס אותי לפרופורציות. למדתי ממך להעריך את מה שיש לי. תודה על כל מה שעשית עבורי כל השנים האלה וזה המון. תודה שבחיים לא שפטת אותי, שתמיד זרמת עם השטויות שלי. תודה שלא רצית להדאיג אותנו, גם בזה התחשבת בנו.

זה יהיה מוזר לא לקבל הודעות ממך יותר. כשאני קוראת אותן שוב, אני נקרת ואפילו לא מצליחה לבכות, מרוב שהסיטואציה הזו לא נקלטת. מי יעקוץ אותי בעקיצות הכי מצחיקות שיש? מי יצלם כל ריקוד מפגר שאני עושה ויקרע מצחוק ברקע? כי באמת, יאיר, יש לך את הצחוק הכי מדבק שיש.

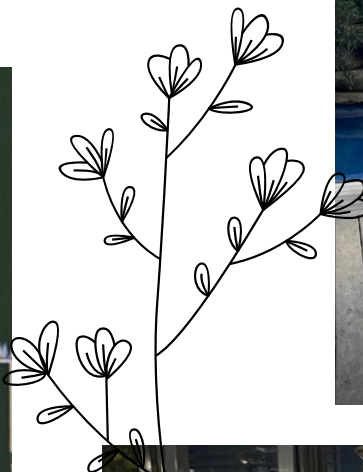

במקום להעלות לך קולאז' יום הולדת ב-24:00, אני מוצאת את עצמי מדברת אלייך בלשון עבר.

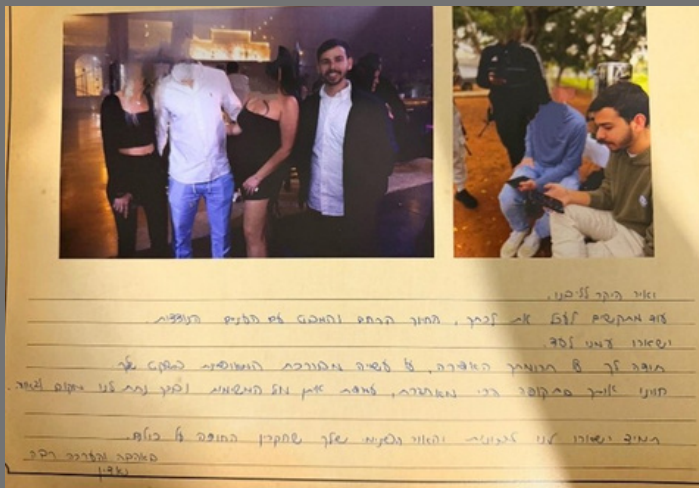
בכל ברכה שרשמתי לך, הייתי רושמת שאני לא דואגת לך כי אתה תצליח בכל מה שתעשה. מי היה מאמין שלא נספיק לרשום לך מזל טוב? אם היית קורא את זה, היית אומר לי זוזו, מה את מגזימה, כי לא רצית להדאיג אותנו. ואם היינו יודעים שהמצב יותר חמור, היינו מנצלים איתך כל רגע אפשרי, כי החיים קצרים ולפעמים אנחנו שוכחים את זה.

אני שמחה שיצא לנו להיות בחיים אחד של השני ולחוות כל כך הרבה חוויות. בחיים פוגשים המון אנשים, יאיר. בן אדם מיוחד, לא רועש, אבל תמיד הרגישות שלו, האינטליגנציה ובעיקר חוש ההומור תמיד יורגשו בחדר. בן אדם שכולם אוהבים, שיעזור בכל מצב ויקשיב לכל דבר שתספרו לו. כמה אהבתי את השיחות שלנו ומה הייתי עושה עכשיו כדי לדבר איתך עוד פעם אחרונה על החיים ועל כל כך הרבה נושאים שונים. היינו מדברים על הכול וצוחקים שעות בו זמנית.

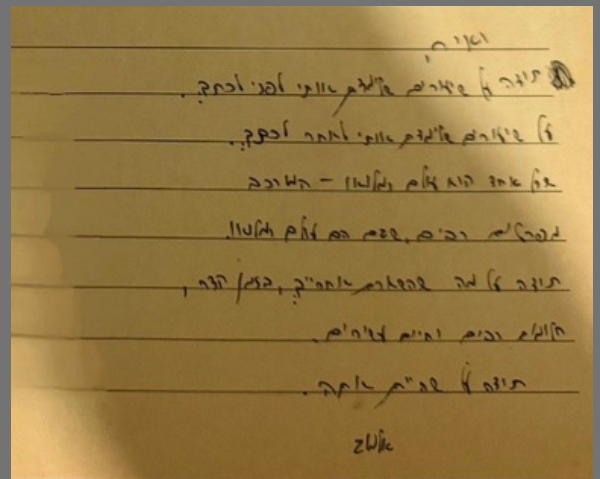
יאיר, תודה לך על הכול, על כל מה שעשית עבורי כל השנים האלה. ואני מצטערת שלא התקשרתי יותר ושלא הספקתי לדבר איתך על כל הדברים שרציתי. אם רק הייתי יודעת שהזמן שלנו קצוב, הייתי מתקשרת אלייך כל יום לחפור לך על נושא אחר

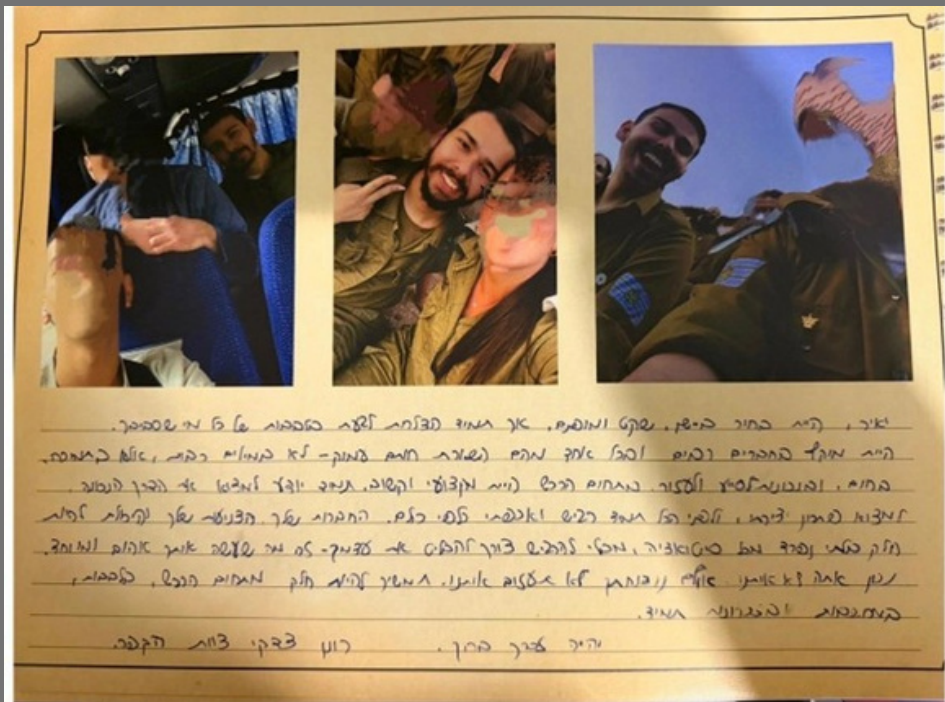
חברים מספרים...

נאדין

אלמוג

חן עדין

יאיר שלי,

כשנפרדנו ממך ידעתי שהיינו, לאורך כל חיינו יחד, בתוך מסע מסע של אהבה, של גאווה, של צחוק ושל רגעים קטנים שנחרטו עמוק בלב. ומאותו רגע שבו הלכת מאיתנו, התחיל מסע נוסף. מסע שאין איש בוחר בו, מסע הנכפה על הלב, אבל גם מסע שמוביל אותנו בעקבותיך. כשהתחלנו לצעוד בדרך הקשה הזו, כואבים, המומים, מתקשים להבין את גודל האובדן פגשנו מחדש חלקים רבים מחיך. חלקים שהרכיבו יחד תמונה מלאה של מי שהיית: בן עדין וחד, אח ודוד אוהב רגיש, חייל אמיץ, חבר נאמן, נפש יפה ואהובה שנגעה בכל מי שסביבו.

המסע בעקבות יאיר ... המסע שנועד לספר לעולם מי היית כמה אנחנו הפסדנו ועד כמה העולם הפסיד אותך